

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 125. Varia Lusitanorum fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Varia Lusitanorum fata.

Postquam Hispani Lusitanos a pace
Pyrenæa exclusos noverant, om-
nem belli molem in eos effundere para-
bant, infausto tamen plerumque Marte
pugnantes; quamvis enim Joannes Au-
striacus Hispani exercitus Imperator
anno hujus sæculi sexagesimo tertio
Lusitanis Eboram eripuisset, paulopost
tamen hanc urbem accepta ingenti
clade rursus cedere coactus, ad castrum
Roderici, amissa etiam Alcantara civi-
tate Hispana, tantam suorum stragem
perpeffus est, ut pactis belli induciis
nil amplius impetrare posset, nisi ut
deficiente mascula Bragantinæ Domus
linea ad Hispaniæ coronam Lusitania
reverteretur: Anno sequenti denuo ab
Hispanis conclamata est ad arma
contra Lusitanos, magis adhuc funesto
belli successu: quippe ad Villam vicio-
sam ad internecionem deleti, & cum
Gallis novo bello impliciti, hoc anno
tandem, sollicitante Carolo II. Angliæ
Rege, pacem sancire compulsi sunt, ea
lege, ut Lusitani deinceps liberi, ac
nullatenus Hispanorum imperio subjecti
dicerentur, omnesque urbes, quæ
utriusque fuerant Regni, antequam

*Menez Hist.
de Portug.**Vertot Hist.
des Rev. du
Portug.**Montpens.
t. 5. p. 243.**Mem. Hist.
& Chronol.*

Sæc. XVII. in unum regnante Philippo II. co-
A. C. 1668. luerant, redderentur, excepto Ceuta
propugnaculo Hispanis relicto: Sedato
exteri belli tumultu Lusitaniæ thronus
domestico dissidio concuti videbatur;
cum enim Alphonsus VI. Rex adhuc
adolescens ob morbi violentiam ingenii
corporisque debilitate lanqueret, ac
insuper quorundam, quos a consilio
habere voluit, exemplis ac sermonibus
ad eadem prave facta incitaretur, multa
in flagitia, vitamque mollem, ac vo-
luptatibus tanto Principe indignis con-
fertam sese præcipitem dedit; prom-
ptis enim in deteriora lapsibus lubrica
ruere solet juvenus Regia, quoties
nefarium Aulicorum magisterium ad-
piscitur. Corruptos hocce Mariti sui
mores diutius ferendo impar Regina
Maria Francisca Elisabetha de Auma-
lia ejus Conjux, ex Procerum consilio
clam Aula discessit, atque ad Divæ
Claræ Monasterium, quod in Ulyssipo-
nensi suburbio erat, profuga ad Al-
phonsum Regem literas dedit, quibus
eidem significabat, se religione ob-
strictam in Gallias reverti decrevisse,
proin sibi dotem restitueret, cum imple-
met haud ignoraret, eum conjugali so-
cietati ineptum esse. Perlecta hac epi-
stola Alphonsus impotentis animi effre-
natione abreptus, ad monasterium
conten-

contendit, claustrique portas aperiri Sæc. XVII, A. C. 1668.
jubet, repulsa autem accepta jamjam fores in frustra discindi mandat, cum oportune Regius Princeps ejus Frater superveniens, precibus, gravibusque rationibus eundem eo adigeret, ut ad Palatium suum reverteretur: Regina vero suæ secessionis causas manifestabat, quas inter haud infima erat, quod Alphonsus ad connubii usum inhabilis, ut suam impotentiam celaret, ad Conjugis suæ pudicitiam prostituendam ex suis clientibus quemdam instigasset: cum ergo Alphonsus tam uxori quam Regno ineptus censeretur, Proceres æque ac populus hujus Regis imperium excutere parabant, ac primo custodiæ in suo Palatio datum eo compellebant, ut Regnum suum Petro Fratri suo cederet, quo facto ad Tertiam Insulam, inde vero ob concitandi tumultus metum ad Zindrensem arcem deportabatur. Proceres vero primas eo curas intendebant, ut Reginam inter & Petrum nuptias conciliarent; obstabat tamen vinculum propter animorum conjunctionem ex honestate ortum, cujus gratia, ne Romæ impetraretur, Hispani nil inausum, intentatumque relinquebant: Romana igitur Curia ad Lusitani Senatus preces diu aures claudente, Ludovicus Cardinalis de Vandome

Sæc. XVII. dome tum Apostolicus in Galliis Legatus, ac Reginæ Avunculus ejusmodi impedimentum tollendi facultatem in Francia, vicinisque locis sibi competere ratus, Alphonfi matrimonium esse nullum declarabat, ac Reginam hucusque intactam cum Petro Principe Solemni precatione conjungebat: Re comperta Hispani, eorumque fautores hanc dispensationem, nuptiasque Romæ vehementer impugnabant, causati, hoc negotium merito accenseri causis majoribus sacræ Sedi reservatis, Legatumque Apostolicum, æque ac Canonicos Ulyssiponenses, legitimæ potestatis limites excessisse. Verum Clem. IX. Papa Francis addictus, auctoritate ac consensu suo rebus hucusque gestis accessit.

§. CXXVI.

Ultronea Casimiri Poloniæ Regis abdicatio.

*Priorat.
Hist. di Leopold. I.
p. 2. lib. 6.*

Magis adhuc periculosis tumultibus per aliquot annos Poloniæ Regnum jactabatur; cum enim Maria Gonzaga Regina liberos suscipiendi spem destituta anno hujus sæculi sexagesimo primo Regni Successorem, vivente adhuc Rege, eligendi copiam sibi relinquere peteret, Lubomirskyus supremus Regni

Mare